

Holy Rosita

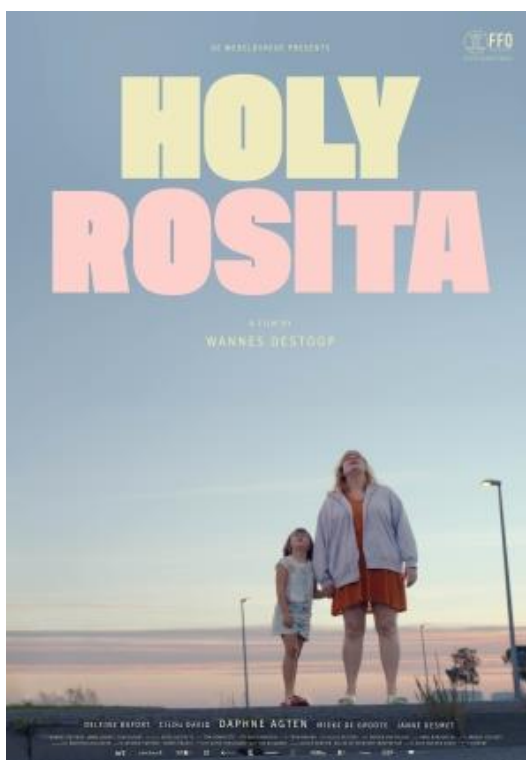
Rosita is een goedlachse, graag geziene vrouw met een vurige kinderwens. De mensen rond haar vinden dat onverantwoord omdat ze amper voor zichzelf kan zorgen. Ook Magda, haar beste vriendin, steun en toeverlaat, gelooft niet dat Rosita in staat is moeder te zijn. Wanneer Rosita toch zwanger wordt, besluit ze het verborgen te houden voor de buitenwereld.

Wie enkele jaren geleden *Albatros* zag, kent Wannes Destoop misschien wel. Als bedenker en regisseur van de reeks over obese koppels die op afslankingskamp trekken in de Ardennen, oogstte Destoop niets dan lof. Met *Holy Rosita* maakt hij nu zijn langspeeldebuut. Opnieuw brengt de Oost-Vlaming een hoopvol en hartverwarmend verhaal, over kwetsbare zielen die door de maatschappij als buitenbeentje worden bestempeld, maar ook recht hebben op geluk.

Naar eigen zeggen spookte het verhaal al lange tijd in zijn hoofd, maar voelt hij zich als regisseur nu volwassen genoeg om het ook te vertellen. Het wachten werd beloond, want in januari mocht *Holy Rosita* het filmfestival van Oostende openen.

Ook aan (nieuw) acteertalent geen gebrek: Daphne Agten en Cilou David maken hun filmdebuut naast bekende namen Janne Desmet, Mieke De Grootte en Delfine Bafort.

regie: Wannes Destoop
scenario: Janne Desmet,
Wannes Destoop, Tom Dupont
cast: Daphne Agten, Janne
Desmet, Mieke De Grootte e.a.
België, 2024
NL gesproken, FR ondertiteld
duur: 1u40

BINNENKORT

Human Forever
ma 15.04.24 – 20u30

The Zone of Interest
di 16.04.24 – 20u30

Wonka (OV)
zo 21.04.24 – 17u

Thank God for the Gift
ma 22.04.24 – 20u30

Monster
di 23.04.24 – 20u30

Das Lehrerzimmer
di 30.04.24 – 20u30

Skunk
di 7.05.24 – 20u30

King's Land
di 14.05.24 – 20u30

Tótem
di 21.05.24 – 20u30

Poor Things
di 28.05.24 – 20u30

J'aime la vie
wo 29.05.24 – 9u15 + 19u

One Life
di 4.06.24 – 20u30

Los Delincuentes
di 11.06.24 – 19u30

Dream Scenario
di 18.06.24 – 20u30

All of Us Strangers
di 25.06.24 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

INTERVIEW - WANNES DESTOOP OVER ZIJN DEBUUTFILM 'HOLY ROSITA': "WAT IS NORMAAL? BEN JIJ HET? ROSITA IS ANDERS"

Johan Faes, De Standaard, 25.01.2024

Het is een thema dat al sinds zijn filmstudies door zijn hoofd spookt. Het recht op kinderen, wat betekent dat, is het er dan voor iedereen, hebben wij daar als maatschappij iets over te zeggen? "Tijdens de research voor een documentaire leerde ik een vrouw kennen die met gelijkaardige levensvragen rondliep en zij vormde mee de inspiratie voor *Holy Rosita*. In 2015 diende ik het scenario in, maar toen kwam er iets tussen dat meteen heel concreet werd." Dat tussendoortje was *Albatros*, de succesvolle televisiereeks die Wannes Destoop schreef en regisseerde. Tijdens de montage daarvan kwam zijn vroegere idee opnieuw bovendrijven. Daarop begon het echte werk, de zoektocht naar een leading lady. Want hoe sterk ook het script en de crew, de film staat of valt met een overtuigende Rosita. "In elke scène zit ze. Slapeloze nachten heeft me dat bezorgd in de voorbereiding", vertelt Destoop in Brussel, ver van de sociale woonwijk in Oostende waar het merendeel werd opgenomen.

Hij kan op beide oren slapen nu. Theateractrice Daphne Agten maakt indruk in haar eerste hoofdrol op het grote scherm, verpletterend in alle tederheid. Je kunt je nauwelijks iemand anders voorstellen als Rosita. "En toch heeft de casting voor de hoofdrol een jaar geduurd", zegt Destoop. "Waarin schuilt Rosita precies? Aan het begin van dat proces wist ik het zelf niet goed. Ik heb vrouwen in alle soorten en maten gezien. Op het einde ging het tussen Daphne en een heel ander type. Dat Rosita nu zwaarder is, stond niet in het scenario."

Na uw kortfilm *Badpakje 46* met een mollig, zwemmend meisje en *Albatros* over een afsankingskamp, zou je kunnen denken dat het intentioneel was. "Wel, nee dus. Ik heb sowieso een voorliefde voor de iets zwaardere mens, gewoon omdat ik daar zelf ook van kom en weet hoe dat voelt, maar hier was het geen bewuste keuze. De speelster die het beste was voor Rosita, is eruit gekomen. En ik weet het, Daphne is wat zwaarder, maar dat was absoluut geen must voor het personage. Daar gaat de film niet over, er wordt met geen woord over gerept. Wat wel relevant is: het lichamelijke. Met de rondingen van Daphne krijg je er een heel mooie, vormelijke dimensie bij. En ze heeft ruime ervaring als naaktmodel. Het beeld van haar in een hotelbed, met open badjas en die zwangere buik, dat is visuele poëzie."

"Ik ga het beter doen", zo eindigt de film. Of Rosita daar ook in slaagt, komen we niet te weten. "De ene denkt: het zal haar lukken, de andere: nee, na een week staat de kinderbescherming daar. Zo wil ik ook dat de mensen de zaal uitkomen. Ik mik altijd op een hoopvol einde, ik wil geen films maken zonder hoop. Maar waar ik me voor hoed, is een standpunt opdringen. Iemand zei me dat hij het voordien onverantwoord vond dat bepaalde mensen kinderen kregen, maar dat hij op het einde van de film aan het supporteren was voor Rosita. Aanzetten tot nadenken, op meer kun je toch niet hopen?"

Een paar jaar geleden stelde Conner Rousseau, nota bene als voorzitter van de socialisten, het recht op kinderen in vraag. Is daar in de praktijk iets van te merken? "We hebben daar met veel organisaties over gesproken, er zijn er die mensen als Rosita begeleiden. Maar af- of ontraden, daar is geen sprake van. Er wordt alleen geïnformeerd. Helaas bestaan ook daar wachtlijsten van twee tot drie jaar."

Rosita heeft hulp nodig met haar rekeningen, maar in een beschutte werkplaats voelt ze zich niet thuis. Wat haar precies beperkt, wordt niet benoemd. "We wilden dat niet benoemen, ook niet voor onszelf. Als je in een pitch spreekt van 'licht verstandelijke beperking', dan duw je het

in een bepaalde richting en dat wilden we net vermijden. Liever een debat openen: wat is normaal zijn? Ben jij het? Ben ik het? Wie gaat dat beslissen? We hebben allemaal onze beperkingen. Het is een oproep tot empathie. Probeer elkaar eens te begrijpen. Rosita is anders, ze is een buitenbeentje. Dat laten we doorschemeren in haar taal. 'Ik ben niet mannengezind', zegt ze tegen haar moeder, geen bestaand woord, maar iedereen snapt het. Of in het lunapark: 'Die grijping is kapot.' En als ze aan het masseren is en de klant zijn hand tussen haar benen steekt: 'Dat gaat niet voor mijn gezondheidsoverwegingen.' Rosita pikt woorden op en maakt er eigen samenstellingen mee. De Rosita-poëzie, noemden we dat onder de co-scenaristen."

Ook bijzonder is de locatie waar jullie gefilmd hebben. Sociale woonunits waar alleenstaanden verbonden zijn door loopbruggen en spelende kinderen. "Dat is De Nieuwe Stad in Oostende, een complex dat in verschillende fasen gebouwd is, half utopisch. Zo bevreemdend dat het mooi wordt. Aanvankelijk begrepen de bewoners er niets van: 'Allez, waarom zou je hier willen filmen?' Ik vond het prachtig – je moest er gewoon een camera tussen zetten. Het is een habitat waar Rosita aanvaard wordt zoals ze is. Ze is geen onverzorgd iemand, haar huis staat niet vol pizzadozen en lege blikken Red Bull. Het is ook geen grijsgraauw blok waar ze woont. Ik wilde de schoonheid tonen van een omgeving die tegen de armoede aanleunt, de sprankel van al die soorten mensen, kleuren en leeftijden. Ze sprongen zo voor de lens."

Tegelijk wil je het ook niet mooier maken dan het is. Niet iedereen wil daar belanden, of blijven. "Er is altijd het gevaar om zoiets te gaan poëtiseren. Het heeft te maken met het in beeld brengen van waarachtigheid en niet te kijken vanuit een helikopterblik, zoals naar aapjes in de zoo. Met de camera zaten we dicht op de mensen, bijna als een medebewoner. Zoals de scène waarin Rosita haar buurmeisje een paar rolschaatsen cadeau doet: in plaats van dat klassiek uit te lichten en looplijnen te tekenen, gingen we voor de echtheid, de chaos, waaraan wij ons dan maar moesten aanpassen. Het was een compleet zottekot, met twintig man op een klein appartement. Ik jutte die kinderen zodanig op – 'trek maar aan je broer z'n haar!' – dat we iets heel echts kregen. Met het risico dat er in montage misschien dingetjes zaten die niet 100 procent klopten, maar het was de dynamiek die telde."

Dat buurmeisje, gespeeld door Cilou David: nog zo'n natuurkracht. "Amper zes jaar. We hebben lang gezocht naar een kind met zoveel energie dat niet dichtklapt voor de camera. Tot iemand zei dat hij zo'n geval had in de familie en een filmpje liet zien op zijn gsm. Die spontaniteit! Het straffe was dat ze perfect kon doen wat je haar vroeg. Achteraf zuchtten haar ouders wel dat ze haar konden gaan heropvoeden."

Lees meer op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/holy-rosita>

